

عنوان مقاله:

عوامل موثر بر پسایندسازی در زبان فارسی

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان شناسی و گویش های خراسان، دوره 5، شماره 9 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

محمد راسخ مهند - دانشیار زبانشناسی دانشگاه بوعلی سینا همدان

مریم قیاسوند - دانشجوی دکتری زبانشناسی دانشگاه بوعلی سینا همدان

خلاصه مقاله:

منظور از پسایندسازی در این مقاله، فرایندی است که طی آن سازه ای در جمله که جایگاه بی نشان آن پیش از فعل است، در جایگاه پس از فعل قرار می گیرد. در این پژوهش، با انتخاب چارچوب نظری نحو نقش گرا، به بررسی این فرایند پرداخته ایم و سعی کرده ایم نشان دهیم چه عوامل نقشی احتمال پسایندشدگی را بالا می برند. عوامل نقشی مورد بررسی عبارتند از: وزن دستوری، معرفگی، جاننداری و ساخت اطلاعی. برای داشتن داده های طبیعی، پیکره ای گفتاری از مصاحبه ها و میزگردهای زنده تلویزیونی، مکالمات رو در رو و گزارش های زنده ورزشی گردآورده ایم و جملات پسایندشده در این پیکره را مبنای تحلیل خود قرار داده ایم. نتایج این پژوهش نشان می دهد که عوامل فوق به استثنای عامل جاننداری، در پسایندسازی جملات فارسی موثرند؛ یعنی هرچه سازه موردنظر معرفه تر و سنگین تر باشد احتمال پسایندشدن آن بیشتر است، و در مورد ساخت اطلاعی نیز با اینکه مفعول های مستقیم پسایندشده بیشتر دارای اطلاع مفروض هستند، این یک دستی در مورد مفعول های غیرمستقیم و حرف اضافه ای دیده نمی شود.

کلمات کلیدی:

پسایندسازی، وزن دستوری، ساخت اطلاعی، معرفگی، جاننداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/630983>

